

Sygn. akt II Cz 795/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w (...) Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek-Markowska

Sędziowie: SSO Iwona Siuta (spr.)

SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 3 października 2013 r. w S.

sprawy z wniosku wierzyciela Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko dłużnikowi M. R.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI Co 1274/13

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 127 zł (sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem kosztów postępowania klauzulowego;

II. w pozostałej części zażalenie oddalić;

III. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 22,50 zł (dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt groszy) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 795/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy (...) nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 6 marca 2013 r. na rzecz wierzyciela Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi M. R., z ograniczeniem możliwości prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie powyższego tytułu egzekucyjnego do kwoty 10.816,00 zł (punkt 1) oraz zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 110 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (punkt 2).

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd mając na uwadze przepis art. 97 ust. 1 ustawy Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939 z późn. zm.) wskazał, iż przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony przeciwko dłużnikowi, z którym zawarto umowę pożyczki, zatem przeciwko osobie objętej dyspozycją powyższego przepisu. Dłużnik w oświadczeniu poddał się egzekucji do ściśle określonej kwoty i do tej sumy Sąd Rejonowy ograniczył

możliwość prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Mając na uwadze, iż bankowy tytuł egzekucyjny spełnia wyżej określone warunki Sąd na podstawie art. 786² § 1 w zw. z art. 777 § 1 pkt 3 k.p.c. i art. 96 ustawy Prawo bankowe, orzekł jak w pkt 1 sentencji. O kosztach niniejszego postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 i 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398) oraz § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel, zaskarżając je w części, tj. co do punktu 2. Skarżący orzeczeniu temu zarzucił naruszenie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. poprzez nie zasądzenie od dłużnika na jego rzecz całości kosztów poniesionych przez wierzyciela niezbędnych do celowego dochodzenia jego praw. Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę punktu 2 zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od dłużnika na jego rzecz całości poniesionych kosztów oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Skarżący podniósł, iż Sąd nie przyznał żądanych kosztów postępowania w pełnej wysokości, co oznacza, że w tej części wnioszek wierzyciela został oddalony, choć nie wynika to wprost z sentencji rozstrzygnięcia. Zaskarżonym postanowieniem zawartym w treści pkt 2, Sąd przyznał wierzycielowi kwotę 110 zł. Natomiast koszty postępowania jakie poniósł wierzyciel w niniejszej sprawie wyniosły 178 zł, a to: 50 zł tytułem opłaty sądowej, 68 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw, 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, a zdaniem skarżącego były to koszty niezbędne do celowego dochodzenia jego praw. Wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 68 zł i stanowi różnicę między wysokością kosztów sądowych dochodzonych przez powoda a kosztami przyznanymi przez Sąd i stanowi sumę opłaty skarbowej uiszczonej od czterech pełnomocnictw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela skutkowało rozstrzygnięciem o charakterze reformatoryjnym.

W pierwszej kolejności Sąd Odwoławczy wskazuje, iż podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 10 października 2012 r. (sygn. akt I CZ 116/12, LEX nr 1232744) zgodnie z którym uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania może mieć miejsce, jeśli nie zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do tych kosztów. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, iż przyjęte zostało w orzecznictwie (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1972 r., III PZP 14/72, OSNCP 1972, Nr 12, poz. 215) zapatrywanie, podzielane w rozpoznawanej sprawie, że zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu przysługuje także wtedy, gdy sąd pierwszej instancji uwzględnił tylko część żądanych kosztów i nie oddalił wniosku o te koszty w pozostałym zakresie, ponieważ to pozytywne rozstrzygnięcie zawiera również oddalenie wniosku w nieuwzględnionej części. Oznacza to, że jeśli w końcowym orzeczeniu sądu jest rozstrzygnięcie o kosztach procesu, to strona niezadowolona może podważać prawidłowość częściowego jedynie uwzględnienia jej wniosku albo nieuwzględnienia go, jeśli została w całości kosztami obciążona, drogą zażalenia. Nie ma podstaw do przyjęcia, że w takiej sytuacji należałoby domagać się uzupełnienia orzeczenia. Uwzględniając powyższe stanowisko Sąd Okręgowy zaznacza, iż Sąd I instancji zaskarżonym postanowieniem uwzględnił tylko część żądanych przez wierzyciela kosztów postępowania klauzulowego i jednocześnie nie oddalił wniosku o te koszty w pozostałym zakresie. Oznacza to, iż wniesione przez wierzyciela zażalenie na orzeczenie o kosztach postępowania klauzulowego jest dopuszczalne.

Kolejno ustosunkowując się do zażalenia wierzyciela wymaga zaznaczyć, iż zgodnie z przepisem art. 98 k.p.c., który na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu klauzulowym, strona przegrywająca sprawą obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Mając powyższe unormowanie na względzie Sąd Odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności został uwzględniony, a więc to dłużnik jest stroną przegrywającą sprawą w postępowaniu klauzulowym. Stąd wobec wniosku wierzyciela o zwrot kosztów tego postępowania - należało zasądzić od dłużnika na jego rzecz te koszty. Do przedmiotowych kosztów po stronie wierzyciela zalicza się: 1)

uiszczona przez wierzyciela opłata od wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w wysokości 50 zł, ustalona na podstawie art. 71 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.); 2) wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego w sprawie wierzyciela w wysokości 60 zł, ustalone na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.); 3) wydatek pełnomocnika w postaci opłaty skarbowej od udzielonego radcy prawnemu M. B. w wysokości 17 zł. Sąd Okręgowy mając na uwadze stan sprawy na chwilę orzekania uwzględnił poniesioną przez wierzyciela wymienioną opłatę skarbową pomimo, że dowód uiszczenia tej opłaty został przez załączony dopiero wraz z zażaleniem. Jednakże w ocenie Sądu Odwoławczego nie ma podstaw do zaliczenia do kategorii niezbędnych kosztów wydatku w postaci opłaty skarbowej od udzielonego przez radcę prawnego M. B. pełnomocnictwa substytucyjnego radcy prawnej A. G.. Zdaniem Sądu nie ma też podstaw do zaliczenia w zakres tych kosztów wydatku w postaci opłaty od pełnomocnictw udzielonych pracownikom wierzyciela (k. 3, 4). Z przepisu art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (j.t. Dz.U. z 2012 r. poz. 1282 ze zm.) wynika, iż opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Tymczasem z treści wyżej wymienionych pełnomocnictw wynika, iż nie mają one charakteru procesowego lecz jedynie materialny. W tym stanie rzeczy tytułem kosztów postępowania klauzulowego należała się wierzycielowi kwota 127 zł, a więc o 17 zł więcej niż przyjął to Sąd Rejonowy. Zatem zaistniała podstaw do zweryfikowania zaskarżonego postanowienia w punkcie 2.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy uwzględniając w części zażalenie wierzyciela na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił punkt 2 zaskarżonego postanowienia, o czym orzekł w punkcie I postanowienia, w pozostałym zaś zakresie zażalenie oddalił, o czym na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł w punkcie II postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w punkcie III postanowienia. Wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła 68 zł, a zażalenie wierzyciela okazało się zasadne co do kwoty 17 zł, co oznacza iż wygrał on sprawę w postępowaniu zażaleniowym w 25 %. Mając na względzie wniosek wierzyciela o zwrot kosztów tego postępowania trzeba wskazać, iż do kosztów postępowania zażaleniowego po jego stronie złożyła się opłata od zażalenia w wysokości 30 zł oraz wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 60 zł, ustalone na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 10 ust. 1 pkt 13 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), a więc koszty w sumie wyniosły 90 zł. Uwzględniając stopień w jakim wierzyciel wygrał sprawę w postępowaniu zażaleniowym uzasadnione jest zasądzenie od dłużnika na jego rzecz kwoty 22,5 zł tytułem kosztów tego postępowania (25 % z 90 zł).

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)